Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►B

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 357/79

(1979. gada 5. februāris)

par statistikas pārskatiem attiecībā uz vīnogulāju stādījumiem

(OV L 54, 5.3.1979, lpp. 124)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Padomes Regula (EEK) Nr. 1992/80 (1980. gada 22. jūlijs)	L 195	10	29.7.1980
►M2	Padomes Regula (EEK) Nr. 3719/81 (1981. gada 21. decembris)	L 373	5	29.12.1981
►M3	Council Regulation (EEC) No 3768/85 of 20 December 1985 (*)	L 362	8	31.12.1985
►M4	Padomes Regula (EEK) Nr. 490/86 (1986. gada 25. februāris)	L 54	22	1.3.1986
►M5	Council Regulation (EEC) No 3570/90 of 4 December 1990 (*)	L 353	8	17.12.1990
►M6	Padomes Regula (EK) Nr. 3205/93 (1993. gada 16. novembris)	L 289	4	24.11.1993
►M7	Padomes Regula (EK) Nr. 2329/98 (1998. gada 22. oktobris)	L 291	2	30.10.1998
►M8	Eiropas parlamenta un padomes regula (EK) Nr. 1882/2003 (2003. gada 29. septembris)	L 284	1	31.10.2003
►M9	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006

Grozīta ar:

►A1	Grieķijas pievienošanās akts	L 291	17	19.11.1979
►A2	Austrijas, Zviedrijas un Somijas pievienošanās akts	C 241	21	29.8.1994
►A3	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003

(*) Šis tiesību akts nekad nav publicēts latviešu valodā.

▼B

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 357/79

(1979. gada 5. februāris)

par statistikas pārskatiem attiecībā uz vīnogulāju stādījumiem

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

tā kā Komisija, lai pildītu savus pienākumus saskaņā ar Līgumu un Kopienas noteikumiem par vīna tirgus kopīgo organizāciju, pieprasa precīzus jaunākos datus par to Kopienas platību ražošanas potenciālu, kas apstādītas ar vīnogulājiem, kā arī par tuvāko gadu tendencēm ražošanā un piegādē;

tā kā 1. pantā Regulā Nr. 24 par pakāpeniskas vīna tirgus kopīgās organizācijas izveidi ([3]) bija paredzēts, ka dalībvalstīm vēlākais līdz 1964. gada 31. decembrim būtu jāsagatavo vīnkopības zemes reģistrs, kas pēc tam būtu pastāvīgi jāatjaunina;

tā kā Komisijas 1964. gada 28. februāra Regulā Nr. 26/64/EEK, ar kuru izstrādāti papildnoteikumi vīnkopības zemes reģistra sagatavošanai, tā pārvaldībai un atjauninašanai ([4]) un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1456/76 ([5]), ir paredzēts, ka ik pēc 10 gadiem, sākot no 1979. gada, pilnībā jāpārskata 3. panta 1. punktā minētais Kopienas vīnkopības zemes reģistrs;

tā kā zemes reģistrs faktiski nozīmē to, ka ir jāveic liels administratīvais darbs, lai izveidotu, apstrādātu un pastāvīgi atjauninātu sarakstu vai reģistru, kurā iekļauta informācija par īpašniekiem un par visiem zemes gabaliem, kas apstādīti ar vīnogulājiem, sniedzot pietiekami sīku informāciju, lai tos varētu identificēt; tā kā vīnkopības zemes reģistrus tādā nozīmē ir izveidojušas tikai dažas dalībvalstis, kuras turklāt ir spējušas tos atjaunināt tikai daļēji un neregulāri; tā kā ar vīnogulājiem apstādīto platību apsekojumi, ko veikušas atsevišķas dalībvalstis, attiecas uz dažādiem pārskata gadiem; tā kā tādi valstu zemes reģistri un apsekojumi tāpēc neļauj precīzi, vienoti un saskaņoti uzraudzīt ražošanas potenciālu un piegādes Kopienas vīnogulāju tirgos;

tā kā, lai novērtētu Kopienas vīna tirgus stāvokli un tā attīstību, vīnogu audzēšanas saimniecībās ik 10 gadus būtu jāveic statistikas pamatapsekojumi par visām platībām, kas apstādītas ar vīnogulājiem, un pamatapsekojumu starplaikā būtu jāveic mazāki statistikas apsekojumi tikai par platībām, kas apstādītas ar vīna vīnogu šķirņu vīnogulājiem;

tā kā ekonomisku un tehnisku apsvērumu dēļ, kā arī, ņemot vērā dažu vīnogulāju ierobežoto nozīmi Kopienas vīna tirgū, attiecīgi nebūtu jāapseko šādi vīnogulāji – tie, ko kultivē atklātā laukā dalībvalstīs, kurās kopējā ar vīnogulājiem apstādītā platība ir mazāka par 500 hektāriem, tie, ko kultivē siltumnīcās, un tie, ko audzētāji kultivē ļoti mazās platībās tikai pašu patēriņam;

tā kā ir vajadzīga sīka informācija par to, kā ar vīnogulājiem apstādīto platību izmanto vīna vīnogu, galda vīnogu un vīnogulāju veģetatīvās pavairošanas materiāla ražošanai, kā arī par vīnogulāju šķirnēm un

([1]) OV C 276, 20.11.1978., 1. lpp.
([2]) OV C 296, 11.12.1978., 58. lpp.
([3]) OV 30, >20.4.1962., 989./62. lpp.
([4]) OV 48, 19.3.1964., 753./64. lpp.
([5]) OV L 163, 24.6.1976., 13. lpp.

▼B

vecumu; tā kā jo īpaši galda vīna pārprodukcija var radīt nopietnas grūtības vīnu nozarē dažās ražotājvalstīs; tā kā tāpēc atsevišķi jāreģistrē ar tiem vīnogulājiem apstādītās platības, kas paredzēti NRR kvalitatīvo vīnu ražošanai, un ar tiem, kas paredzēti galda vīnu ražošanai;

tā kā, lai pastāvīgi uzraudzītu vīna ražošanas potenciāla attīstību, būtu jāveic gada starpposma apsekojumi par jebkurām pārmaiņām, kas radušās, izarot, no jauna apstādot vai pārstādot platību, kas apstādīta ar vīna šķirņu vīnogulājiem;

tā kā gan pamatapsekošanas, gan starpposma apsekošanas rezultāti būtu pēc iespējas ātrāk jānosūta Komisijai;

tā kā būtu jāņem vērā arī statistikas dati, kas iegūti, piemērojot citus Kopienas noteikumus, ar kuriem izstrādā pasākumus Kopienas vīna ražošanas reorganizācijai;

tā kā, ņemot vērā to, ka ar izlases kārtā veikta apsekojuma metodēm par mērenu maksu var iegūt precīzus rezultātus attiecībā uz lielām, ar vīnogulājiem apstādītām platībām, dalībvalstīm būtu jāļauj veikt apsekojumus vai nu pilnībā, vai izlases kārtā ar noteikumu, ka ir paredzēti statistiskās ticamības kritēriji;

tā kā, lai būtu iespējams novērtēt vīna ražošanu Kopienā, ik gadu tiek pieprasīta informācija par ražām no hektāra un par vidējo dabisko spirta koncentrāciju svaigās vīnogās, vīnogu misā un vīnā; tā kā, ņemot vērā to, ka ir platības ar ļoti atšķirīgām ražām, platības, kas apstādītas ar vīna šķirņu vīnogulājiem, būtu sīkāk jāsadala ražas kategorijās;

tā kā Komisijai jāsniedz ziņojumi, lai Padome varētu pārliecināties, ciktāl veiktie apsekojumi un paziņotā informācija var palīdzēt sasniegt šīs regulas mērķus; tā kā vajadzības gadījumā tai jāierosina izmantoto metožu saskaņošana;

tā kā dalībvalstīm un Komisijai cik vien iespējams jāsadarbojas, piemērojot šo regulu; tā kā izpildes noteikumi jānosaka pēc apspriešanās ar Lauksaimniecības statistikas pastāvīgo komiteju, kas izveidota ar Lēmumu 72/279/EEK ([1]);

tā kā jānosaka procedūra, kas jāievēro Lauksaimniecības statistikas pastāvīgajai komitejai;

tā kā statistikas apsekojumi ļauj laikus pielāgot ražošanas potenciālu tirgus pieprasījumam; tā kā tāda pielāgošana var ievērojami samazināt pastāvīgi augošās izmaksas, kas saistītas ar vīna tirgus pārvaldību; tā kā Kopiena tāpēc būtu jādara finansiāli atbildīga par izdevumiem, kas attiecīgajām dalībvalstīm radušies saistībā ar pirmo pamatapsekojumu, kas veikts saskaņā ar šo regulu;

tā kā, lai saskaņā ar šo regulu izveidotu apsekojumu sistēmu, ir jāgroza daži Kopienas noteikumi vīna nozarē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Dalībvalstis, kuru teritorijā kopējā ar kultivētiem vīnogulājiem apstādītā platība atklātā laukā ir vismaz 500 hektāri, veic:

— ik 10 gadus – ar vīnogulājiem apstādītās platības pamatapsekojumus; pirmo pamatapsekojumu veic 1979. gadā vai, vēlākais, līdz 1980. gada 1. aprīlim, un tas attiecas uz stāvokli pēc izaršanas un apstādīšanas, kas veikta 1978./79. vīnkopības gadā,

— ik gadus, sākot no otrā gada pēc pamatapsekojumiem, – starpposma apsekojumus par pārmaiņām platībās, kas apstādītas ar vīna vīnogu šķirņu vīnogulājiem; pirmo starpposma apsekojumu veic 1981. gadā,

([1]) OV L 179, 7.8.1972., 1. lpp.

▼B

un tas attiecas uz pārmaiņām iepriekšējos divos – 1979./80. un 1980./81. – vīnkopības gados.

▼M2

Tomēr pirmo pamatapsekojumu Itālijā var pabeigt līdz 1982. gada 31. oktobrim, un tas attiecas uz stāvokli pēc izrakšanas un stādīšanas 1981./82. vīnkopības gadā. Pirmo starpposma apsekojumu minētajā dalībvalstī veic 1984. gadā, un tas attiecas uz pārmaiņām iepriekšējos divos vīnkopības gados — 1982./83. un 1983./84.

▼M5

The first intermediate survey to be carried out in the territory of the former German Democratic Republic shall take place not later than two years after the first basic survey.

▼M7

Ja Kopienas apsekojumu par lauku saimniecību struktūru, Regulas (EEK) Nr. 571/88 ([1]) noteiktajā kārtībā ir paredzēts veikt maksimāli 12 mēnešos saistībā ar pamata apsekojumu, kas paredzēts pirmās daļas pirmajā ievilkumā, tad abus apsekojumus var veikt vienlaikus. Dalībvalstis iepriekš paziņo Komisijai par savu nodomu piemērot minēto noteikumu.

▼M2

2. Vīnkopības gadu nosaka, pamatojoties uz Regulas (EEK) Nr. 337/79 5. panta 4. punktu.

▼A1

1.a pants

Grieķijas Republika veic pirmo pamata apsekojumu saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, sākot no 1982. gada.

Grieķijas Republika tomēr apņemas iesniegt 5. pantā paredzētos datus par 1981. gadu.

▼M4

1.b pants

Spānijas Karaliste veic pirmo pamata apsekojumu 1987. gadā saskaņā ar šo regulu. Minētais apsekojums attiecas uz stāvokli pēc izrakšanas, stādīšanas no jauna vai pārstādīšanas 1986./87. vīnkopības gadā.

Portugāles Republika veic pirmo pamata apsekojumu 1989. gadā. Minētais apsekojums attiecas uz stāvokli pēc izrakšanas, stādīšanas no jauna vai pārstādīšanas 1988./89. vīnkopības gadā.

▼A2

1.c pants

Austrijas Republika pirmo pamatapsekojumu veic 1999. gadā. Šajā apsekojumā aplūko stāvokli pēc izciršanas, jaunu platību stādīšanas vai platību atkārtotas apstādīšanas 1998./1999. vīnogulāju audzēšanas gadā.

▼B

2. pants

1. Pamatapsekojumi attiecas uz visām saimniecībām, kurās ir ar kultivētiem vīnogulājiem apstādīta platība, ko parasti izmanto, lai ražotu pārdošanai vīnogas, vīnogu misu, vīnu vai vīnogulāju veģetatīvās pavairošanas materiālu.

2. Pamatapsekojumu laikā attiecībā uz katru 1. punktā minēto saimniecību reģistrē šādus datus:

A. Izmantotā lauksaimniecības zeme.

B. Ar kultivētiem vīnogulājiem apstādīta platība.

Ar kultivētiem vīnogulājiem apstādītās platības jāsadala atbilstīgi parastajam to ražas izmantojumam šādās platībās:

([1]) OV L 56, 2.3.1988., 1. lpp.

▼B

a) platība, kas apstādīta ar vīna vīnogu šķirņu vīnogulājiem un sīkāk sadalīta šādi:

— NRR kvalitatīvie vīni,

— citi vīni:

— to skaitā vīni, kas obligāti paredzēti tāda dzeramā spirta ražošanai, ko iegūst no vīna ar reģistrētu cilmes vietas nosaukumu;

b) platība, kas apstādīta ar galda vīnogu šķirņu vīnogulājiem;

c) platība, kas apstādīta ar potcelmiem, ko izmantos potēšanai;

d) platība, ko kultivē tikai vīnogulāju veģetatīvā pavairošanas materiāla ražošanai un ko sīkāk sadala šādi:

— dēstu audzētavas,

— vecāku vīnogulāji potcelmiem;

▼A1

e) žāvēšanai paredzēto vīnogu platība.

▼B

Šķirnes, ko klasificē reizē kā vīna vīnogu šķirnes un galda vīnogu šķirnes, reģistrē atbilstīgi to galvenajam izmantojumam attiecīgajās teritoriālajās vienībās.

3. Pamatapsekojumu laikā attiecībā uz platībām, kas apstādītas ar vīna vīnogu šķirņu vīnogulājiem, reģistrē šādus datus:

A. Vīnogulāju šķirnes.

Attiecīgajās dalībvalstīs par katru teritoriālo vienību, kas minēta 4. panta 3. punktā, izveido atsevišķu reģistru par tām vīnogulāju šķirnēm, kas kopā veido vismaz 70 % kopējās ar vīna vīnogu šķirņu vīnogulājiem apstādītās platības, un katrā ziņā par tām šķirnēm, kas veido 3 % vai vairāk minētās platības. Atlikušās šķirnes var grupēt atkarībā no vīnogu krāsas.

▼M7

Tomēr attiecībā uz 1999. gada pamata apsekojumu, Portugāles Republika var nosūtīt informāciju par vīnogulāju šķirnēm, kas kopā aizņem vismaz 53 % kopējās platības, kas apstādīta ar vīna šķirņu vīnogulājiem.

▼B

B. Vīnogulāju vecums.

Vīnogulāju vecumu skaita no vīnkopības gada, kurā tie iestādīti vai uzpotēti. Vecuma grupas nosaka katrai attiecīgai dalībvalstij saskaņā ar 8. pantā paredzēto procedūru.

4. Šī regula neskar dalībvalstu noteikumus, kas paredz ar vīnogulājiem apstādīto platību apsekojumus, kuros līdztekus 2. un 3. punktā minētajai informācijai iekļauta papildu informācija, kas iegūta, piemēram, tāpēc, ka izpētes joma bijusi plašāk, nekā minēts 1. punktā, vai tāpēc, ka ir sīkāk precizēti dati par platībām, kas apstādītas ar vīnogulājiem, un attiecīgajām saimniecībām. Tādi papildu rezultāti arī jānosūta Komisijai.

3. pants

1. Attiecīgās dalībvalstis pirms pamatapsekojumiem, līdz iepriekšējā gada 30. septembrim, iesniedz Komisijai sīku to metožu aprakstu, ko izmantos pamatapsekojumiem, un – vajadzības gadījumā – paraugu ņemšanas plānu.

2. Attiecīgās dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai ierobežotu un vajadzības gadījumā novērtētu novērošanas kļūdas attiecībā uz

▼B

kopējo ar kultivētiem vīnogulājiem apstādīto platību, par katru 2. panta 2. punkta B. daļā minēto ražas izmantojuma veidu.

3. Pamatapsekojumi var būt pilnīgi vai pamatoties uz izlases kārtā ņemtu paraugu pārbaudi. Attiecībā uz tādas pamatapsekošanas rezultātiem, kas veikta ar izlases kārtā ņemtiem paraugiem, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka paraugu ņemšanas kļūda 68 % ticamības pakāpē būtu, lielākais, 1 % attiecībā uz apsekojuma datiem, kas minēti 2. panta 2. punkta B daļā, attiecīgajās teritoriālajās vienībās. Paraugiem jāattiecas uz visu lielumu saimniecībām.

▼M7

4. Dalībvalstis, kas ir pabeigušas vīna dārzu reģistra izveidi valsts līmenī vai dažos reģionos un to ik gadus aktualizē saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2392/86, var izmantot vīna dārzu reģistra datus kā avotu, paziņojot Komisijai informāciju par pamata apsekojumu.

▼B

4. pants

1. Attiecīgās dalībvalstis ziņo Komisijai par pamatapsekošanas rezultātiem pēc iespējas drīz, bet ne vēlāk kā 15 mēnešus pēc lauku darbu pabeigšanas.

2. Pamatapsekošanas rezultātus iesniedz par katru teritoriālo vienību, izmantojot tabulu kopumu, kas jāpieņem saskaņā ar 8. pantā paredzēto procedūru.

▼M4

3. Teritoriālās vienības, kas minētas 2. punktā, 2. panta 2. punkta B daļā un 3. punkta A daļā, un 3. panta 3. punktā, ir šādas:

— Vācijas Federatīvajā Republikā: vīnkopības reģioni, kas noteikti saskaņā ar 3. pantu Padomes 1979. gada 5. februāra Regulā (EEK) Nr. 338/79, ar ko izdoti īpaši noteikumi attiecībā uz noteiktos reģionos ražotiem kvalitatīvajiem vīniem ([1]) un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3687/84 ([2]),

— Grieķijā: vīnkopības reģioni, kas uzskaitīti pielikumā,

— Spānijā: vīnkopības reģioni, kas uzskaitīti pielikumā,

— Francijā: departamenti vai departamentu grupas, kas uzskaitītas pielikumā,

— Itālijā: provinces,

▼M9

— Bulgārijā, Čehijas Republikā, Ungārijā, Maltā, Rumānijā, Slovēnijā, Slovākijā: reģioni, kas uzskaitīti pielikumā,

▼M4

— Portugālē: vīnkopības reģioni, kas uzskaitīti pielikumā,

— pārējās attiecīgajās dalībvalstīs: visa valsts teritorija.

▼B

4. Dalībvalstis, kuras savus pamatapsekošanas rezultātus apstrādā elektroniski, tādus rezultātus iesniedz mašīnlasāmā formā, kas jānosaka saskaņā ar 8. pantā paredzēto procedūru.

5. pants

1. Starpposma apsekojumi attiecas uz platībām, kas apstādītas ar vīna vīnogu šķirņu vīnogulājiem saimniecībās, kas minētas 2. panta 1. punktā, un attiecas uz pārmaiņām, kas attiecīgajā platībā notikušas

([1]) OV L 54, 5.3.1979., 48. lpp.
([2]) OV L 341, 29.12.1984., 5. lpp.

▼B

iepriekšējā vīnkopības gadā; pirmie starpposma apsekojumi pēc pamatapsekojumiem tomēr attiecas uz pārmaiņām iepriekšējos divos vīnkopības gados.

2. Starpposma apsekojumu laikā platības, kas apstādītas ar vīnogulājiem un:

— ir izartas vai netiek vairs kultivētas,

▼M1

— ir pārstādītas Regulas (EEK) Nr. 337/79 IV.a pielikuma d) iedaļas nozīmē un, atsevišķi, tās, kas nesen apstādītas minētās regulas IV.a pielikuma e) iedaļas nozīmē,

▼B

reģistrē par tām platībām, ko parasti izmanto, lai ražotu:

— NRR kvalitatīvos vīnus,

— citus vīnus:

— to skaitā vīnus, kas obligāti paredzēti tāda dzeramā spirta ražošanai, ko iegūst no vīna ar reģistrētu cilmes vietas nosaukumu,

pēc vīnogulāju šķirnes un vismaz pēc ražas kategorijām, kas minētas 6. panta 2. punktā. Ņem vērā visus skaitļus attiecībā uz vīnogulāju izaršanu vai stādīšanu, kas iegūti, ievērojot citus Kopienas noteikumus.

3. Starpposma apsekojumi var būt pilnīgi vai pamatoti uz izlases kārtā veiktu pārbaudi. Attiecībā uz tādas starpposma apsekošanas rezultātiem, kas veikta ar izlases kārtā ņemtiem paraugiem, attiecīgās dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka paraugu ņemšanas kļūda 68 % ticamības pakāpē būtu, lielākais, 3 % attiecībā uz visu kultivēto platību, kas apstādīta ar vīnogulājiem, kurus parasti izmanto vīna vīnogu ražošanai attiecīgajās teritoriālajās vienībās.

▼A1

4. Attiecīgās dalībvalstis līdz 1980. gada 30. jūnijam ►A2 un Grieķijas Republika un Austrijas Republika ◄ līdz ar pievienošanos iesniedz Komisijai sīku to metožu aprakstu, kas tiks izmantotas starpposma apsekojumos; par jebkuriem grozījumiem šajās metodēs paziņo iepriekš.

▼M2

Tomēr Itālija var iesniegt šādu sīku aprakstu pirms 1983. gada 30. jūnija.

▼M4

Spānijas Karaliste nosūta minēto detalizēto aprakstu līdz 1987. gada 30. jūnijam, un Portugāles Republika līdz 1990. gada 30. jūnijam.

▼M6

4a. Komisija ciešā sadarbībā ar attiecīgajām dalībvalstīm pārbauda, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē vīna dārzu reģistru datu izmantošanu statistikas nolūkiem.

▼B

5. Attiecīgā dalībvalsts līdz 1. maijam gadā pēc attiecīgajiem vīnkopības gadiem iesniedz Komisijai starpposma apsekošanas rezultātus. Tos sadala teritoriālajās vienībās, kā izklāstīts 4. panta 3. punktā, izmantojot tabulu kopumu, kas jāpieņem saskaņā ar 8. pantā paredzēto procedūru.

6. Dalībvalstis, kuras savus starpposma apsekošanas rezultātus apstrādā elektroniski, 5. punktā minētos rezultātus iesniedz mašīnlasāmā formā, kas jānosaka saskaņā ar 8. pantā paredzēto procedūru.

6. pants

▼M4

1. Par katru vīnkopības gadu attiecīgās dalībvalstis nosūta Komisijai datus par vidējo ražu no hektāra, izsakot to vīnogu misas vai vīna hektolitros no hektāra vai saražoto vīnogu decitonnās no hektāra, kura iegūta no apgabaliem, kas apstādīti ar vīna šķirņu vīnogulājiem, un sadalīta ražas kategorijās, kas minētas 2. punktā.

▼M4

Minētos datus nosūta sākot ar 1979./80. vīnkopības gadu par Vāciju, Franciju un Luksemburgu, 1982./83. vīnkopības gadu par Itāliju un Grieķiju, 1987./88. vīnkopības gadu par Spāniju, 1989./90. vīnkopības gadu par Portugāli ►A2 , un Austrijai no 1999./2000. gada ◄.

▼B

2. Attiecīgās dalībvalstis platības, kas apstādītas ar kultivētiem vīna vīnogu šķirņu vīnogulājiem, kā reģistrēts pamatapsekojumos, sīkāk sadala ražas kategorijās, par pamatu ņemot vidējo ražu no hektāra, kas minēta 1. punktā un noteikta saskaņā ar 8. pantā paredzēto procedūru.

3. Attiecīgās dalībvalstis, ņemot vērā agronomijas un ekonomikas attīstību, novērtē piecu turpmāko vīnkopības gadu tendences, izsakot tās kā vidējās ražas no hektāra par katru ražas kategoriju, kas minēta 2. punktā.

4. Informāciju, kas minēta 1., 2. un 3. punktā, sadala pēc teritoriālajām vienībām, kas minētas 4. panta 3. punktā, nodalot platības, kas apstādītas ar tādu šķirņu vīnogulājiem, ko parasti izmanto, lai ražotu:

— NRR kvalitatīvos vīnus,

— citus vīnus:

  — to skaitā vīnus, kas obligāti paredzēti tāda dzeramā spirta ražošanai, ko iegūst no vīna ar reģistrētu cilmes vietas nosaukumu.

▼M4

5. Par katru vīnkopības gadu attiecīgās dalībvalstis paziņo Komisijai, sīki par katru teritoriālo vienību, provizoriskos aprēķinus par svaigu vīnogu, vīnogu misas vai vīnu vidējo dabīgo spirta tilpumkoncentrāciju, izteiktu tilpuma procentos vai Eksles grādos, kas ražoti apgabalos, kuri apstādīti ar vīna šķirņu vīnogulājiem, ko parasti izmanto, lai ražotu:

— NRR kvalitatīvos vīnus,

— citus vīnus:

  — tostarp vīnus, kas obligāti paredzēti tāda dzeramā spirta ražošanai, ko iegūst no vīna ar reģistrētu izcelsmes vietas nosaukumu.

Minētos datus paziņo sākot ar 1979./80. vīnkopības gadu par Vāciju, Franciju un Luksemburgu, 1982./83. vīnkopības gadu par Itāliju un Grieķiju, 1987./88. vīnkopības gadu par Spāniju, un 1989./90. vīnkopības gadu par Portugāli.

6. Ikgadējo informāciju, kas minēta 1. un 5. punktā, paziņo pēc katra vīnkopības gada līdz 1. aprīlim. Informāciju par ražas kategorijām, kas minētas 2. punktā, iesniedz termiņā, kas noteikts 4. panta 1. punktā. Šā panta 3. punktā minētās prognozes par vidējo ražu no hektāra iesniedz:

▼A2

— Vācijai, Francijai un Luksemburgai pirmo reizi līdz 1981. gada 1. oktobrim, Itālijai un Grieķijai līdz 1984. gada 1. oktobrim, Spānijai un Portugālei līdz 1991. gada 1. oktobrim un Austrijai līdz 1996. gada 1. oktobrim,

▼M4

— pēc tam, ik pēc pieciem gadiem līdz 1. aprīlim, izņemot otro prognozi par Itāliju un Grieķiju, ko attiecīgās valstis iesniedz pēc diviem gadiem.

▼B

7. Šajā pantā minēto informāciju iesniedz Komisijai, izmantojot tabulu kopumu, kas jāpieņem saskaņā ar 8. pantā paredzēto procedūru.

▼M6

6.a pants

Dalībvalstis, kas ir ieviesušas vīna dārzu reģistru valsts līmenī vai dažos reģionos un to ik gadus aktualizē, kā paredzēts Regulā (EEK) Nr. 2392/86, var paziņot Komisijai gada informāciju, kura noteikta šīs regulas 5. un 6. pantā, par avotu, izmantojot vīna dārzu reģistra datus.

▼B

7. pants

1. Komisija, apspriežoties un turpinot sadarbību ar dalībvalstīm, pēta:

a) iesniegtos rezultātus;

b) tehniskās grūtības, ko radījuši apsekojumi un paziņojamās informācijas iegūšana, ar īpašu norādi uz Kopienas definīcijām, kuras attiecas uz stādīšanu/pārstādīšanu, un definīciju, kas attiecas uz vīnkopības darbības izbeigšanu;

c) apsekošanas rezultātu un paziņotās informācijas svarīgumu.

2. Viena gada laikā pēc tam, kad attiecīgās dalībvalstis ir paziņojušas rezultātus, Komisija iesniedz Padomei minētos rezultātus, kā arī ziņojumu par pieredzi, kas gūta, veicot pamatapsekojumus.

▼M1

3. Komisija publicē starpposma apsekojumu rezultātus un gada informāciju, kas minēta 6. pantā, kā daļu no gada pārskatiem, kas paredzēti Regulas (EEK) Nr. 337/79 30.c panta 2. punktā.

▼M8

8. pants

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības statistikas pastāvīgā komiteja (turpmāk tekstā – "Komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK ([1]) 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

▼M4

9. pants

Izdevumus, kas nepieciešami, lai veiktu pamata apsekojumu par stāvokli pēc 1978./79. vīnkopības gada Vācijā, Francijā un Luksemburgā, pēc 1981./82. vīnkopības gada Itālijā un Grieķijā, pēc 1986./87. vīnkopības gada Spānijā un pēc 1988./89. vīnkopības gada Portugālē, apmaksā Kopiena līdz vienotas likmes summai, kas vēl jānosaka.

▼B

10. pants

1. Ar šo atceļ Padomes 1978. gada 10. maija Regulu (EEK) Nr. 978/78 par statistikas apsekojumiem attiecībā uz platībām, kas apstādītas ar vīnogulājiem ([2]).

2. Norādes uz regulu, kas atcelta ar 1. punktu, uzskata par norādēm uz šo regulu.

([1]) Padomes Lēmums 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.).

([2]) OV L 128, 17.5.1978., 1. lpp.

▼B

11. pants

Šī regula stājas spēkā 1979. gada 2. aprīlī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

PIELIKUMS

Šīs regulas 4. panta 3. punktā minēto departamentu vai departamentu grupu saraksts

FRANCIJA

1. Oda
2. Gāra
3. Ero
4. Lozēra
5. Austrumpireneji
6. Vāra
7. Voklīza
8. Bušdirona
9. Žironda
10. Žēra
11. Šaranta
12. Piejūras Šaranta
13. Ardeša
14. Ēna
15. Sēna un Marna
16. Ardēni, Oba, Marna, Augšmarna
17. Šēra, Ēra un Luāra, Endra, Endra un Luāra, Luāra un Šēra, Luarē
18. Kotdora, Njevra, Sona un Luāra, Jonna
19. Merta un Mozele, Mēza, Mozele, Vogēzi
20. Lejasreina, Augšreina
21. Dū, Jura, Augšsona, Belfora
22. Atlantijas Luāra, Mēna un Luāra, Sarta, Vandeja
23. Desevra, Vjenna
24. Dordoņa, Landa, Lo un Garonna, Atlantijas Pireneji
25. Arjēža, Averona, Augšgaronna, Lo, Augšpireneji, Tarna, Tarna un Garonna
26. Korēza, Augšvjenna
27. Ena, Droma, Izēra, Luāra, Rona, Savoja, Augšsavoja
28. Kantala, Aljē, Augšluāra, Pijdedoma
29. Augšprovansas Alpi, Augšalpi, Piejūras Alpi
30. Dienvidkorsika, Augškorsika

▼M2

GRIEĶIJĀ

1. Vidusgrieķija un Eiboja
2. Peloponēsa
3. Jonijas salas
4. Ēpeira
5. Tesālija
6. Maķedonija
7. Trāķija

▼M2

8. Egejas jūras salas
9. Krēta

▼M4

SPĀNIJĀ

1. Galisija
2. Astūrija
3. Kantabrija
4. Basku zeme A (Alavas province)
5. Basku zeme B (Gipuskojas un Biskajas province)
6. Navarra
7. Larjoha
8. Aragona A (Saragosas province)
9. Aragona B (Ueskas un Teruelas province)
10. Katalonija A (Barselonas province)
11. Katalonija B (Tarragonas province)
12. Katalonija C (Heronas un Leridas province)
13. Baleāru salas
14. Kastīlija un Leona A (Burgosas province)
15. Kastīlija un Leona B (Leonas province)
16. Kastīlija un Leona C (Valjadolidas province)
17. Kastīlija un Leona D (Samoras province)
18. Kastīlija un Leona E (Avilas, Palensijas, Salamankas, Segovijas un Sorijas province)
19. Madride
20. Kastīlija-Lamanča A (Albasetes province)
21. Kastīlija-Lamanča B (Sjudadrealas province)
22. Kastīlija-Lamanča C (Kuenkas province)
23. Kastīlija-Lamanča D (Gvadalaharas province)
24. Kastīlija-Lamanča E (Tolēdo province)
25. C. Valensiāna A (Alikantes province)
26. C. Valensiāna B (Kasteļonas province)
27. C. Valensiāna C (Valensijas province)
28. Mursijas reģions
29. Estremadūra A (Badahosas province)
30. Estremadūra B (Kaseresas province)
31. Andalūzija A (Kadisas province)
32. Andalūzija B (Kordovas province)
33. Andalūzija C (Uelvas province)
34. Andalūzija D (Malagas province)
35. Andalūzija E (Almērijas, Granadas, Haenas un Seviļas provinces)
36. Kanāriju salas

PORTUGĀLĒ

1. Apgabals starp Duru un Minju

▼M4

2. *Trás-os-Montes*
3. Krasta Beira
4. Iekšbeira
5. Ribatežu un austrumu apgabali (*Oeste)*
6. Alentežu
7. Algarvi
8. Azoru salas
9. Madeiras salas

▼A3

ČEHIJAS REPUBLIKA

1. Pražská
2. Mělnická
3. Roudnická
4. Žernosecká
5. Mostecká
6. Čáslavská
7. Brněnská
8. Bzenecká
9. Mikulovská
10. Mutěnická
11. Velkopavlovická
12. Znojemská
13. Strážnická
14. Kyjovská
15. Uherskohradišťská
16. Podluží

UNGĀRIJA

1. Alföldi szőlőtermő táj
2. Észak-Dunántúli szőlőtermő táj
3. Dél-Dunántúli szőlőtermő táj
4. Észak-Magyarországi szőlőtermő táj

MALTA

1. Malta
2. Gozo un Comino

SLOVĒNIJA

1. Ljutomersko-ormoški vinorodni okoliš
2. Mariborski vinorodni okoliš
3. Radgonsko-kapelski vinorodni okoliš
4. Šmarsko-virštajnski vinorodni okoliš
5. Vinorodni okoliš Haloze
6. Prekmurski vinorodni okoliš
7. Vinorodni okoliš Srednje Slovenske gorice

▼A3

8. Bizeljsko-sremiški vinorodni okoliš
9. Vinorodni okoliš Bela krajina
10. Vinorodni okoliš Dolenjska
11. Koprski vinorodni okoliš
12. Vinorodni okoliš Goriška Brda
13. Vinorodni okoliš Kras
14. Vinorodni okoliš Vipavska dolina

SLOVĀKIJA

1. Malokarpatská vinohradnícka oblasť
2. Južnoslovenská vinohradnícka oblasť
3. Stredoslovenská vinohradnícka oblasť
4. Nitrianska vinohradnícka oblasť
5. Východoslovenská vinohradnícka oblasť
6. Tokajská vinohradnícka oblasť

▼M9

BULGĀRIJA

1. Severozapaden
2. Severen tsentralen
3. Severoiztochen
4. Yugozapaden
5. Yuzhen tsentralen
6. Yugoiztochen

RUMĀNIJA

1. Nord-Est
2. Sud-Est
3. Sud-Muntenia
4. Sud-Vest Oltenia
5. Vest
6. Nord-Vest
7. Centru
8. Bucureşti-Ilfov.